

Autoportreti

AUTOPORTRETI SARAJEVSKIH SLIKARA, MUZEJ GRADA — Zašto likovni umjetnik ponekad pribjegne slikanju vlastitog lika, autoportreta — pitanje je na koje će vjerojatno svaki autor dati drugačiji odgovor. Jer su i pobude za to drugačije. No, želja da se naslika vlastiti lik prastara je pa se javlja i u suvremenih umjetnika. Sarajevski muzej je dokumentirano pratio njegovanje tog žanra na bosansko-hercegovačkom tlu, zabilježivši tako i najranije pojave autoportreta u ovom stoljeću (Anastas Bocarić 1902, Pero Popović 1904, Branko Radulović 1904, Đorđe Mihajlović i drugi).

Pošto je pomno proanalizirala brojne autoportrete, povjesničarka umjetnosti Ljubica Mladenović ponudila nam je na izložbi u Muzeju grada Zagreba izbor od 23 djela isto toliko autora, nastalih između dvadesetih i šesdesetih godina. Tu su djela autora rođenih još potkraj prošlog stoljeća, kao i onih koje ubrajamo u srednju i mladu generaciju umjetnika.

Ovakav skup likova najmanje je zanimljiv s faktografske strane — nije važno kako je tko izgledao, već kakav je umjetnik bio. U tom pogledu izložba je veoma instruktivna jer pokazuje kretanje stilova, individualnost izraza, sudjelovanje u modernim likovnim tokovima. Za one koji malo poznaju slikarstvo BiH, otkriće je nemalo: galeriju umjetničkih likova u stvari je nit vrijednog umjetničkog razvoja u ovim našim krajevima.

E. CVETKOVA